

красиво, по-велико нѣщо въ свѣта отъ главата. Кое представя Божествениятъ свѣтъ въ човѣка? — Божествениятъ свѣтъ, това е главата на човѣка. Духовниятъ свѣтъ, това сж неговитѣ дробове, неговото сърце, което пулсира и движи кръвта, а физическиятъ, материалниятъ свѣтъ е човѣшкиятъ стомахъ. Човѣкъ трѣбва да яде по три пжти на день, за да помни, че живѣе въ физическия свѣтъ. Той трѣбва да диша по 20 пжти на минута, да знае, че живѣе въ духовния свѣтъ. Най-после, той трѣбва да мисли непрерывно, да знае, че живѣе въ Божествения свѣтъ. Следователно, човѣкъ трѣбва да знае, че живѣе едновременно въ тритѣ свѣта.

„Той е речениятъ.“ — Кой е той? — Или Иоанъ Кръстителъ, или Исусъ Христосъ. Като се срещнатъ религиозни хора, първо ще се запитатъ единъ-другъ, вѣрватъ ли въ Христа. — Човѣкъ не може да вѣрва въ нѣкого, ако не го обича. — Е, тогава кажи, обичашъ ли Христа? — Не мога да Го любя, ако не е излѣзълъ отъ Бога. Хората се обичатъ, само ако сж излѣзли отъ Бога. Щомъ сж излѣзли отъ Бога, тѣ иматъ единъ и сжщъ баща, иматъ нѣщо общо помежду си. За да проникне Божията Любовь между хората, тѣ трѣбва да сж свързани съ единъ общъ елементъ — съ Христовия Духъ, съ Христовата кръвъ. Казано е въ Писанието: „Който има Духа Христовъ въ себе си, той ще бжде спасенъ. Който нѣма този Духъ въ себе си, той нѣма да бжде спасенъ.“ Христосъ каза на ученицитѣ си: „Ако не ядете плътта ми и не пиете кръвта ми, нѣмате животъ въ себе си.“ Като чуа тѣзи думи, ученицитѣ Христови се съблазниха. Тѣ ги приеха буквално. Съ това Христосъ искаше да каже: „Ако не приемете думитѣ ми по духъ, нѣмате животъ въ себе си.“ Съ други думи казано: Ако не дадете мѣсто на Божественото, вие нѣмате животъ въ себе си. Наистина, Божественото осмисля всичко. То е създало нашето тѣло, което отъ день на день става все по-красиво, по-съвършено. Следователно, когато се говори за спасението, трѣбва да знаете, че спасението не е целъ въ живота, то е срѣдство. Стремезътъ на човѣка да живѣе е целъ. Човѣкъ живѣе, за да постигне щастие. Той ще постигне щастieto, само ако придобие Божествения животъ. Веднѣжъ придобилъ щастieto, човѣкъ трѣбва да постави живота си на здрава основа — на Божията Любовь, на Духа Божий. Като се стреми къмъ щастие, едновременно съ това човѣкъ се стреми и къмъ красота. Той иска да бжде обичанъ. Колко пжти се е поглеждалъ въ огледалото, да не би да е изгу-